

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm VII. Per tuas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

gia stirpe oriundo, sed ex Sacerdotali profapia descendenti dictum legimus: *Ecce constitui te hodie super gentes, & super regna &c.* Ex quibus apparet, quod Pontifex, quamvis potius mouerit Imperatorem, tamen iuste etiam increpare potuisset, cum Imperator se non possit à jurisdictione Pontificis, B. Petri successoris, eximere, si Ecclesie filius esse velit: quando quidem B. Apostolo oues generatim, & sine differentia commissæ sunt, dicente Domino: *Pasce oues meas,* Joann. 21. Sicut & generatim dictum est Petro, & successoribus Matth. 18. *Quidquid ligaueris super terram, erit ligatum & in caelis.*

SUMMARIUM.

1. Potestas ecclesiastica maior & dignior est seculari potestate, ut anima corpore.
2. Principes ac Domini seculares reuerentiam debent Sacerdotibus, maxime Prælati, decet etiam, ut in Conuentibus Episcopi dexteram, Duces seculares sinistram occupent.
3. Personæ ecclesiasticæ subsunt Imperatori ratione feudaliū bonorum, quæ in Imperio obtinent.

NOTANDVM I. Potestas Ecclesiastica maior ac dignior est seculari potestate, sicuti anima dignior est, quam corpus: & temporalia omnia subsunt, ac subordinata sunt spiritualibus, atque æternis. Sic ergo Respubl. & Magistratus secularis subordinatus esse debet Reipubl. & Magistratui Ecclesiastico, cuiusque imperium accipere in ordine ad finem supernaturalem, sicuti explicauit lib. 1. Theol. moral. tr. 4. c. 6. princ.

NOTANDVM II. Principes, ac Domini seculares reuerentiam debent Sacerdotibus, ijs maxime, qui in Ecclesia potestatem exercent, ut Episcopi, & similes Prælati. Idque obseruari decet, ut Episcopi in conuentibus ad dexteram collocentur, Du-

ces seculares uero ad sinistram, uti hic notauit Ioann. Andr. n. 18. Abb. n. 7.

NOTANDVM III. Personæ ecclesiasticæ subsunt Imperatori ratione feudaliū bonorum ac iurium, si quæ in Imperio obtinent. *Quæ de rein c. verum, 7. de foro compet. & dixi lib. 4. Theol. moral. tr. 9. c. 5. n. 2.*

CAPITVLVM VII.

Per tuas.

Quæsitum fuit ex Innoc. III. Verum clericus, qui ordinem Subdiaconatus à Pontifice accepit, idcirco ab obedientia Episcopi exemptus sit. Respondit Papa, tametsi decens sit, ut tales, si cætera paria sint, plus inter alios clericos honorentur, quos Summus Pontifex ordinatione sua dignos iudicauit, tamen per eam ab obedientia, & subiectione, quam alioquin Episcopo debet, haud liberari.

Contra responsonem Innocent. obijci potest: Quod baptizatus, vel ordinatus à Ministro digniore, non plus accipiat, quam baptizatus, aut ordinatus à Ministro uili; cum omnes conferant Sacramentum in uirtute Christi, tanquam principalis baptizantis, ordinantis, iuxta doctrinam S. August. relatum in c. cum tantum, 45. d. 4. de consecr. Ergo non rectè dicitur, Subdiaconum magis honorandum esse, quod à Summo Pontifice ordinatus fuerit. Respond. Hoc non ideo dici, quod amplius quid per sacramentalem ordinationem, à Papa collatam, acceperit; sed quia Pontifex eum dignum sua ordinatione iudicauit, testimonio huic meritò deferendum esse, ut tales præ alijs honorentur, ac promoueantur.

Querunt hic Canonistæ: Vtrum Episcopus ordinatum à Papa ob crimen in perpetuum ab ordine suscepto suspendere, aut deponere possit. Negat Gloss. ver Subdiaconatus, Innocent. ibid. & alij apud Ioann. Andr. n. 5. Fundamentum esse potest: Quia tales non possunt ab Episcopo ad ulterio- rem ordinem promoueri, c. cum in distri-

buendis, 12. de tempor. ordinat. Ergo neque ab ordine deponi. Sed contrarium placet, quod tradit Abb. hic n. 2. Felinus col. 1. Cum enim Episcopus in clericos à Papa ordinatos iurisdictionem retineat, sequitur quòd eos ob crimen punire, & exigente causa, suspendere, ac deponere possit; cum id nullibi interdictum reperiatur. Quem admodum & clericum à Papa prouisum, & institutum, Episcopus ob commissum crimen suspendere, vel beneficio priuare potest. Ad argum. respondetur, neg. conseq. Quòd enim ordinatum à Pontifice Episcopus proprius ad altiorem ordinem promouere non possit, id priuilegium quoddam est cedens in præiudicium potestatis ordinariæ: Ergo extendi non debet ad alium non expressum; præsertim cum ordinatus, priuilegio suo abutens, hanc extensionem fauorabilem non mereatur. argum. c. priuilegium, 63. causa, 11. q. 3.

CAPITVLVM VIII.

Inter quatuor.

PARAPHRASIS.

Constantinopolitana Ecclesia in schisma, ac rebellionem inciderat: quamobrem Catholica, quæ antè subiectæ erant Ecclesiæ, se ab illa separarunt, obedientiam & subiectionem denegantes. Sed posteaquam à Venetis Constantinopolis recepta, & Catholicus Patriarcha institutus fuit, is petijt ab Innocent. III. vt Ecclesiæ, atque Episcopi, qui tempore schismatis pro liberis habebantur, nunc mutato rerum statu ad pristinam subiectionem obligati declararentur. Ad hoc respondit Papa; In absentia illorum Episcoporum, qui nec citati, nec conuicti sunt, nihil se in eorundem præiudicium statuere posse: Quòd si verò Patriarcha iudicialiter contra illos agere velit.

iustitiam se ipsi non negaturum.

1. Ecclesia in hæresin aut schisma lapsa, ecclesiasticis iuribus ac priuilegijs priuatur.
2. Ad conseruationem tamen iurium Ecclesiæ sufficit ex Conuentu unum contra dicere.
3. Ecclesia vbi ad fidem Catholicam rediit, potest restitutionem petere amissorum iurium: quæ si vacantia sunt, ij si iure ea recuperabit; si autem ab alijs possidentur, per iudicis sententiam Ecclesiæ restituenda est.
4. Si translato iurium per Principis, v. g. Papæ auctoritatem in alium absoluti facta est, Ecclesia priuata restitui non debet.

NO T A N D V M I. Si Ecclesia aliqua in hæresin, aut schisma labatur, iuribus & priuilegijs Ecclesiasticis priuatur, ita vt alie inferiores in spiritualibus antea subiecte Ecclesiæ, ac populi Christiani immunes ab illa efficiantur, saltem post sententiam declaratoriam hæresis, aut schismatis incurfi. Ita de hæresi colligitur ex c. vt commissi, 12. §. priuandi, de hæret. in 6. De Schismate verò ex c. Nouatianus, 6. causa 7. q. 1. c. didicimus, 31. causa 24. q. 1. S. Th. 2. 2. q. 39. a. 3. Ratio est manifesta: Cum enim hæretici, & Schismatici extra Ecclesiam sint, non decet eos Ecclesiæ iuribus ac priuilegijs gaudere.

Sed vt hæc res plenius declaretur, ita distinguere: Vel solus Prælati, v. g. Episcopus, in hæresin, aut schisma lapsus est; tum ipso excommunicato, & priuato, Ecclesia iura sua retinet: quandoquidem delictum persona non debet in Ecclesia detrimentum redundare, reg. 76. in 6. Et cum Prælati iura Ecclesiæ absque consensu Capituli per pactum alienare ac perdere non possit, multò minus poterit per proprium delictum, vt tradunt Anton. de Butrio, & Felinus hic n. 10. Idemque dicendum, si Capitulares defecerint, sed Prælati Catholicus maneat, quòd iura Ecclesiæ suæ retinere possit. Vel vnà cum Prælati, v. g. Episcopo, etiam Capitulum & cle-